



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **MAWE CK s.r.o.**,
se sídlem Za Nádražím 199, Nádražní Předměstí, 381 01, Český Krumlov
zastoupen Mgr. Michalem Postlem, advokátem
se sídlem Za Tiskárnou 327, 381 01 Český Krumlov

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10

za účasti: **Obec Ločenice**
se sídlem Ločenice 78, 373 22, Ločenice

o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 26. 9. 2023, č. j. MZP/2023/290/2014, sp. zn. R/4109,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra životního prostředí (dále jen „žalovaný“), kterým zamítl rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Ministerstva životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) ze dne 1. 12. 2022, č. j. MZP/2022/510/1528, sp. zn. ZN/MZP/2022/510/94, jímž ministerstvo podle § 4a odst. 6 zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích (dále jen „geologický zákon“) zamítlo výrokem I. žádost žalobce ze dne 6. 6. 2022 o stanovení průzkumného území Nesměň I pro průzkum ložiska vyhrazeného nerostu vltavínu, prvků vzácných zemin včetně yttria a doprovodného nerostu šterkopísku na dobu 5 let, dle zde uvedených souřadnic, plochy a katastrálního území (dále jen „průzkumné území Nesměň I“), dále výrokem II. zamítlo žádost žalobce ze dne 6. 6. 2022 o stanovení průzkumného území Nesměň II pro průzkum ložiska vyhrazeného nerostu vltavínu, prvků vzácných zemin včetně yttria a doprovodného nerostu šterkopísku na dobu 5 let, dle zde uvedených souřadnic, plochy a katastrálního území (dále jen „průzkumné území Nesměň II“; společně „průzkumná území Nesměň I a II“), a dále výrokem III. zamítlo žádost společnosti MOLDAVITE MINE KRASEJOVKA s.r.o. (dále též „MOLDAVITE“ nebo „druhý žadatel“) ze dne 6. 6. 2022, doručené ministerstvu dne 5. 8. 2022, o stanovení průzkumného území Nesměň pro průzkum ložiska vyhrazeného nerostu vltavínu, vymezeného jinými souřadnicemi, jinou plochou, stejným katastrálním územím a jinou dobou trvání – na dobu 3 let (dále jen „průzkumné území MOLDAVITE“).
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že se plocha průzkumného území (dále též „PÚ“) Nesměň, navržená MOLDAVITE, částečně překrývá s plochou PÚ Nesměň I a z části s plochou PÚ Nesměň II, navržených žalobcem.
3. S ohledem na částečné překrývání žalobcem požadovaného PÚ a PÚ požadovaném MOLDAVITE, oznámilo ministerstvo záměr všechna řízení spojit. Žalobce se spojením nesouhlasil, neboť se jedná o rozdílný účel řízení, je zde předpoklad nebezpečí vzniku újmy některému z účastníků a vzniku nevratných národohospodářských škod, nejedná se o konkurenční žádosti ve smyslu § 4a odst. 3 geologického zákona, proto mělo ministerstvo s ohledem na princip priority rozhodnout nejprve o žádosti, která byla podána dříve. Ministerstvo přesto řízení spojilo usnesením ze dne 13. 9. 2022, poznamenaným do spisu pod č. j. MZP/2022/510/1157, s odůvodněním, že geologický zákon neřeší situaci, kdy bylo podáno více žádostí o stanovení průzkumného území pro stejný nerost na stejné ploše. K vyjádření žalobce uvedlo, že pro postup podle § 145 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SŘ“ nebo „správní řád“) nebyly splněny podmínky. Jiný postup než podle § 140 odst. 1 SŘ není možný, neboť předmětem průzkumů je stejný výhradní nerost, plocha průzkumného území MOLDAVITE zasahuje do průzkumných území Nesměň I a II. K tomu ministerstvo odkázalo na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „MS“) ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 17 A 133/2020. Stížnost žalobce tak sdělením ze dne 13. 10. 2022, č. j. MZP/2022/510/1312, vyhodnotilo jako nedůvodnou.
4. V průběhu řízení se k žádostem vyjádřili účastníci řízení a dotčené orgány státní správy (dále též „DOSS“), osloveny byly i spolky dle zákona č. 114/1992 Sb. Z vyjádření vyplynulo:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

5. Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví, ve vyjádřeních č.j. KUJCK 77397/2022 a KUJCK 77408/2022 ze dne 20.06.2022 sdělil, že k podaným návrhům nemá námítky.
6. Obvodní báňský úřad pro území krajů Plzeňského a Jihočeského (dále též „OBÚ“) ve vyjádřeních ze dne 15. 6. 2022, č. j. SBS 25928/2022/OBÚ – 06/1, a ze dne 23. 6. 2022, č. j. SBS 26281/2022/OBÚ-06, uvedl, že souhlasí se stanovením průzkumných území Nesměň I a II.
7. Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále též MPO“) ve vyjádřeních ze dne 12.07.2022, č. j. MPO 65317/2022 a 66126/2022, uvedlo, že souhlasí se stanovením průzkumného území Nesměň I a II, neboť záměry jsou v souladu se surovinovou politikou v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů, která podporuje vyhledávání tzv. High-Tech surovin a že prvky vzácných zemin jsou kritickou surovinou Evropské unie.
8. Městský úřad Trhové Sviny, odbor životního prostředí, ve vyjádření ze dne 28. 6. 2022, č. j. MUTS/15564/22, upozornil na prvky ÚSES na ploše průzkumného území Nesměň I. Nesouhlasil s narušením těchto prvků, nesouhlasil s případným kácením stromů. Upozornil na veřejný vodovod pro zásobování částí Nesměň, Něchov a Todně; požadoval prověření, zda se v lokalitě nachází stavby pro odvodnění pozemků, provedení monitoringu hladin podzemních vod za odborného dozoru nebo na základě odborného hydrogeologického posudku. Ve vyjádření ze dne 28. 6. 2022, č. j. MUTS/15647/22, požadoval, aby nebyly zasaženy, narušeny ani poškozeny prvky ÚSES, které leží mimo navržené průzkumné území Nesměň II. Totožně jako u Nesměň I požadoval prověření, zda se v lokalitě nachází stavby pro odvodnění pozemků, provedení monitoringu hladin podzemních vod za odborného dozoru nebo na základě odborného hydrogeologického posudku.
9. Česká geologická služba (dále jen „ČGS“) v ministerstvem vyžádaném expertním vyjádření zejména uvedla, že nedisponuje žádnými vlastními analýzami ani převzatými výsledky, které by mohly prokazatelně potvrdit nebo vyvrátit informace o technicky využitelném yttriu (Y) a prvcích vzácných zemin (REE - Rare-Earth Elements) v koroseckých štěrcích. Bylo vymezeno 7 prognózních zdrojů prvků vzácných zemin a yttria. Ověření nebo vypočtení zásob yttria a prvků vzácných zemin v jemnozrnné frakci vltavínonosných surovin považovala ČGS za významný počín.
10. Obec Ločenice usneseními zastupitelstva č. 42/526 a č. 42/527 a v dopise ze dne 2. 11. 2022 vyslovila jednoznačný nesouhlas se stanovením průzkumných území Nesměň I a II z důvodů ve vyjádření podrobně uvedených. K tomu připojila vyjádření spolku Natura Nesměň, z. s., ze dne 30. 10. 2022. V něm spolek považuje žádosti za zástěrku po již několikrát zamítnuté žádosti o stanovení PÚ pro průzkum vltavínů v okolí obce Nesměň. Mimo důvodů, které uvedla Obec Ločenice spolek polemizuje se závěry ČGS, resp. MPO.
11. Při věcném posouzení žádostí ministerstvo poukázalo na § 4 a § 4a geologického zákona. Zejména uvedlo, že žádosti nejsou v rozporu se Surovinovou politikou České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů schválenou usnesením Vlády České republiky č. 441 ze dne 14. 6. 2017 (dále jen „Surovinová politika“), ani s politikou životního prostředí, zájmy obrany státu a zahraničními závazky. Přes námítky Obce Ločenice není možné tvrdit,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

že jsou žádosti v rozporu s politikou životního prostředí. Zkoumalo, zda existuje veřejný zájem, jež by převážil veřejný zájem na průzkumu a následném využití výhradního ložiska. Veřejný zájem na průzkumu a těžbě vltavínů ministerstvo shledalo nevýznamným s ohledem na způsob jeho využití (šperkařský průmysl a expert do zemí mimo EU). Naproti tomu považovalo za obecně převažujícím zájem na ochraně původních míst výskytu s ohledem na specifický charakter vltavínů a výjimečnost tuzemských nalezišť v celosvětovém měřítku. Zohlednilo, že má být průzkumné území stanoveno v lokalitách, které jsou silně poznamenány nelegální těžbou. V předmětném případě však byly takto postižené plochy v nepoměru k ploše navržených průzkumných území.

12. Ministerstvo zdůraznilo, že se průzkumné území Nesměň I do značné míry překrývá s plochou průzkumného území, o jehož stanovení žalobce žádal v prosinci 2015 a v listopadu 2021. Tyto žádosti byly zamítnuty z důvodu převažujícího zájmu na rozvoji Obce Ločenice a na ochraně krajinného rázu (k žádosti z prosince 2015), a převažujícího veřejného zájmu na ochraně přírody, veřejného vodovodu a zemědělsky využívané půdy (k žádosti z listopadu 2021). Průzkumné území Nesměň II se pak překrývá z části s plochou průzkumného území, o jehož stanovení žalobce žádal v prosinci 2015. Žádosti z roku 2015 bylo vyhověno s platností na 2 roky, průzkum však nebyl realizován. V další žádosti z prosince 2021 žalobce žádal stanovit průzkumné území téměř geologického zákona čtyřnásobně větší, než v roce 2015. Navržené průzkumné území Nesměň II již nekoliduje s prvky ÚSES, avšak přibližuje se k dětskému táboru s celoročním provozem. Převažující veřejný zájem ministerstvo dále shledalo z důvodu výskytu chráněných živočichů a rostlin.
13. Ministerstvo se nezabývalo veřejným zájmem na těžbě doprovodné suroviny šterkopísku, neboť mu bylo známo, že jeho těžba by byla s ohledem na jeho kvalitu bez souběžné těžby vltavínů nerentabilní. Stanovisko ČGS vyložilo ministerstvo tak, že není možné vyloučit využitelné obsahy prvků vzácných zemin v dotčeném území, pouze za předpokladu, že současně budou vypočteny zásoby vltavínů a šterkopísku.
14. Podle ministerstva jsou prvky vzácných zemin výhradními nerosty podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (dále jen „horní zákon“ nebo „HZ“). Surovinovou politikou byly tyto prvky zařazeny mezi tzv. kritické/superstrategické suroviny, kam se řadí i yttrium. Na zkoumání ložisek těchto surovin je zvláštní zájem. Podle Surovinové politiky hodlá stát více zasahovat do procesu geologického průzkumu a následného nakládání s těmito nerosty, chce stanovit nové náležitosti žádosti o stanovení průzkumného území a zvláštní podmínky pro její zamítnutí. Ke změně právní úpravy ale dosud nedošlo. Žalobce stran reálného předpokladu vycházel z analýzy vzorků jemných písků a odpadních jílových kalů odebraných v jí těžném dobývacím prostoru Ločenice, na které navazovalo osvědčené ložisko vltavínů Nesměň – Ločenice, přičemž na toto postupně navazovala průzkumná území Nesměň I a II. Jestliže žalobce zjistil využitelné množství kritické suroviny v dobývacím prostoru Ločenice, bylo jeho povinností zabezpečit upřesnění znalostí o množství a kvalitě zásob a o geologických a báňsko-technických podmínkách dobývání výhradního ložiska; v dobývacím prostoru Ločenice by se jednalo o těžební průzkum ve smyslu § 2 odst. 4 písm. b) geologického zákona. Dobývací prostor Ločenice přitom leží v paleokorytě stejného toku, a je tak možné očekávat podobné složení suroviny. Žalobce měl povinnost nejprve provést těžební průzkum. Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2020, č. j. MZP/2020/510/524, získal žalobce předchozí

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

souhlas k podání žádosti o stanovení dobývacího prostoru Ločenice I s platností do 22. 5. 2025. Ministerstvo nepovažovalo za žádoucí, aby byly průzkumnými pracemi dotčeny další rozsáhlé plochy obklopující ze dvou stran část Obce Ločenice - Nesměň za stavu, kdy neexistovaly, vyjma nadějných výsledků rozborů na obsah kritických surovin v několika vzorcích odebraných v rámci zpracování disertační práce, žádné další indicie o výskytu kritických surovin. Uvedené významně snížilo veřejný zájem na jejich vyhledávání na ploše průzkumných území Nesměň I a II. Veřejný zájem byl snížen také tím, že nebyl dosud stanoven postup získávání a extrahování kritických surovin v těžebním měřítku; není tak jisté, zda by těžba měla reálný smysl. Nad rámec uvedeného vzalo ministerstvo v potaz i silný odbor občanů Obce Ločenice.

15. V rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce obdobně jako v podané žalobě zejména namítal (i.) nezákonnost a nesprávnost spojení řízení, (ii.) ministerstvo mělo postupovat v souladu se zásadou priority, (iii.) úvahy při posuzování veřejného zájmu jsou nepřezkoumatelné, (iv.) žádosti neměly vad, stanovení průzkumných území bylo doporučeno, (v.) že tvrzení ministerstva jsou v rozporu s odborným vyjádřením.
16. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozkladové námitky zamítl a přisvědčil poosuzení ministerstva. K nezákonnosti a nesprávnosti spojení řízení pro nesplnění podmínky téhož předmětu řízení, odlišného území a odlišným záměru žádostí žalovaný konstatoval, že lze spojit řízení vedená podle různých právních předpisů, je-li takový postup vhodný nebo nezbytný, a pokud je vede totožný příslušný správní orgán. Nepovažoval za vadu, že se navrhovaná průzkumná území nepřekrývala, a že se každé týkalo jiných surovin. Poukázal na § 4a odst. 3 geologického zákona, kde se předpokládá společné řízení o žádostech účastníků, jejichž činnost má/může mít konkurenční povahu, byť pouze stran průzkumu ložiska nalezeného za prostředky ze státního rozpočtu.
17. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením, že bylo rozhodnuto v rozporu se zásadou priority, neboť správní řád takovou zásadu nezná. Nebylo možné vést ani řízení s předstihem žádosti ve smyslu § 145 správního řádu, neboť by to musel umožnit zvláštní zákon. Pokud by tomu tak bylo, řízení by byla spojena a správní orgán by shledal možnost některé z navržených průzkumných území stanovit, posuzoval by žádosti podle § 4a odst. 3 geologického zákona, tedy by zohledňoval žádost, zajišťující získání úplnějších informací a lepší ochranu zákonem stanovených zájmů.
18. Žalovaný nevešel ani na námitku nepřezkoumatelnosti úvah při posuzování veřejného zájmu, a že by postupem ministerstva byla předem vyloučena nebo zpochybněna přítomnost prvků vzácných zemín, toto vyloučení způsobilo nelogičnost, nepřezkoumatelnost a nesprávnost názoru prvostupňového správního orgánu. Uvedl, že podle § 4a odst. 6 geologického zákona, a s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 9. 2009, č. j. 7 As 59/2009 – 142, mělo ministerstvo možnost posoudit průzkum výhradního ložiska v návaznosti na jeho následné využití již v této fázi rozhodování. To bylo podmíněno vážením „dalšího veřejného zájmu“, což bylo v prvostupňovém rozhodnutí učiněno. S odkazem na rozsudek NSS ze dne 17. 3. 2015, č. j. 8 As 73/2014 – 84, žalovaný dále konstatoval, že přestože průzkum ložiska a jeho případné následné vytěžení nelze bez dalšího spojovat, bylo by naivní se domnívat, že účelem průzkumu prováděného a financovaného soukromým subjektem je něco jiného než těžba. Žalovaný zdůraznil veřejné

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

zájmy, posoudil je, a zhodnotil, jaké převažují. Podle žalovaného převážil zájem nejprve ověřit výskyt kritických surovin v již stanoveném dobývacím prostoru, ne v nedotčeném území. Skutečnost, že žádosti byly bezvadné a stanovení průzkumných území bylo doporučeno neznamená, že průzkumná území musela být správním orgánem stanovena. Podklady (expertní posouzení ČGS, vyjádření dotčených orgánů) slouží ke správnímu uvážení správního orgánu.

19. K odbornému vyjádření předloženého žalobcem žalovaný uvedl, že ministerstvo neopíralo úvahu o limitní rozsah směšných oxidů vzácných kovů; to bylo uvedeno pouze jako citace expertního posouzení ČGS. Posouzení zařazení zdrojů vzácných kovů vycházelo z expertního posouzení ČGS. Pojem osvědčené ložisko znamená, že na daném místě proběhl průzkum a bylo zde osvědčeno ložisko.
20. Žalovaný proto rozklad žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí ministerstva potvrdil.

II. Obsah žaloby

21. Žalobce namítal nezákonnost, nepřezkoumatelnost žalobou napadeného a prvostupňového rozhodnutí, a tvrdil, že byl postupem ministerstva zkrácen na svých právech
22. *V prvním žalobním bodě* namítal nezákonnost usnesení o spojení řízení o žádostech z důvodu libovůle postupu správního orgánu. Za nesprávný považoval názor, že jedinou nepominutelnou podmínkou byla příslušnost správního orgánu ke spojení věcí. Tvrdil, že další zákonné podmínky pro spojení řízení nebyly naplněny. Namítal, že se jednalo o různá řízení, týkající se rozdílného předmětu řízení. Žádosti žalobce a žádost společnosti MOLDAVITE uplatňovaly odlišné nároky s ohledem na jejich obsah, geografický rozsah požadovaného průzkumného území a odlišný záměr. Žalobce žádal stanovení průzkumného území pro vyhledávání ložiska vyhrazeného nerostu vltavínu a prvků vzácných zemin včetně yttria a doprovodného nerostu šterkopísku. Společnost MOLDAVITE žádala toliko o stanovení průzkumných území pro vyhledávání a průzkum vyhrazeného nerostu vltavínu na dobu tří let. Žádost žalobce směřovala ke komplexnímu průzkumu, vyhledávání a využití všech surovin, a pouze z části se překrývala s žádostí společnosti MOLDAVITE. Spojení řízení zatížilo řízení vadou, pro kterou je třeba žalobou napadená rozhodnutí zrušit.
23. *Ve druhém žalobním bodě* žalobce tvrdil, že spojení řízení vedlo k nepřezkoumatelnosti obou správních rozhodnutí. Za nepřezkoumatelné považoval hodnocení existence veřejného zájmu převažujícím nad veřejným zájmem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska. Dle žalobce bylo poměrování omezeno na paušální a blíže neodůvodněné teze o ochraně původních míst výskytu vltavínů, přírody a krajiny, zdrojů pitné vody a na dalším rozvoji obce, aniž by se však správní orgány jakkoliv zabývaly konkrétním dotčením jednotlivých složek životního prostředí a dalších odkazovaných zájmů požadovaným průzkumem a zjistily skutečný rozsah tohoto dotčení. K tomuto žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2022, sp. zn. 4 As 38/2022.
24. Podle žalobce nebyla dostatečně vážena existence veřejného zájmu na vyhledávání a průzkumu vyjmenovaných nerostů a surovin se skutečným, konkurujícím veřejným zájmem. Dále tvrdil, že z žalobou napadeného rozhodnutí není patrné, co bylo myšleno

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

pojmem dalšího rozvoje části obce Ločenice, pojmem ochrany přírody a krajiny, pojmem ochrany původních míst výskytu vltavínů, pojmem ochrany zdrojů pitné vody. Tyto pojmy, resp. zájmy nebyly řádně určeny a individualizovány. Jejich existence byla pouze presumována. Namítal, že nebyl řádně a komplexně posouzen a vyhodnocen veřejný zájem na vyhledávání a zkoumání ložisek kritických vyhrazených nerostů a vzácných zemin jako strategických surovin.

25. Žalobce měl dále za to, že obě rozhodnutí správních orgánů apriori vylučují či zpochybňují přítomnost kritických vyhrazených nerostů, aniž by konkrétní území bylo odbornému průzkumu s minimálními negativními vlivy podrobeno. Úvahy v obou rozhodnutích proto nemohou být logické, správné a přezkoumatelné.
26. *Ve třetím žalobním bodě* žalobce namítal nesprávné hodnocení zájmů na vyhledávání a průzkumu předmětných nerostů izolovaně (tj. vždy zvlášť k jednotlivým nerostům). Dle žalobce měl být komplexně vyhodnocen veřejný zájem na současné těžbě všech nerostů (vltavínů, prvků vzácných zemin a šterkopísku), neboť podstatou uvažovaného záměru bylo současné vyhledávání a zkoumání všech tří nerostů. Stejně tak byl nesprávně hodnocen veřejný zájem pouze na vyhledávání a průzkumu vltavínů a prvků vzácných zemin, aniž by byl hodnocen veřejný zájem na průzkumu a vyhledávání nerostu šterkopísku. K tomu poukázal na projednávání novely horního zákona, dle které má být šterkopísek kritickou surovinou, pokud se nachází ve výhradních ložiscích.
27. *Ve čtvrtém žalobním bodě* namítal porušení zásady legitimního očekávání. Ministerstvo mělo vycházet z principu priority, neboť žalobce žádal o stanovení průzkumného území na území, ve kterém nebylo nalezeno ložisko využitím státních prostředků. Ministerstvo tak porušilo zavedenou a běžnou praxi.
28. *V pátém žalobním bodě* žalobce tvrdil, že předmětem řízení bylo stanovení průzkumného území lokality, která prozkoumána nebyla. Na základě průzkumu mohla být vydána další rozhodnutí o využití či nevyužití území v souladu s veřejnými zájmy. Dle žalobce žalobou napadené a prvostupňové rozhodnutí apriori vylučují či zpochybňují přítomnost kritických vyhrazených nerostů.
29. *V šestém žalobním bodě* žalobce brojil proti porušení zásady volného hodnocení důkazů. K tomu poukázal na souhlasná stanoviska orgánů státní správy (Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví; Obvodní báňský úřad pro území krajů Plzeňského a Jihočeského; Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR). Konstatoval stanovisko ČGS, dle kterého, pokud by se podařilo ověřit nebo vypočítat zásoby yttria a prvků vzácných zemin, jednalo by se o významný počin. Tyto závěry ale obě rozhodnutí přehlízejí. Dále žalobce poukázal na Odborné vyjádření Ing. P. B. k zamítavému prvostupňovému rozhodnutí, jehož některé zásadní body žalovaný nehodnotil a nevypořádal se s tím, že tento odborník zpochybňuje závěry ministerstva, které žalovaný aproboval.
30. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí ministerstva zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

III. Vyjádření žalovaného

31. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný žalobní námitky odmítl, žalobu považoval za nedůvodnou.
32. Ke spojení řízení žalovaný odkázal na § 140 odst. 1 správního řádu s tím, že neopominutelnou podmínkou byla příslušnost správního orgánu k vedení řízení; posouzení naplnění další podmínky podle § 140 citovaného zákona bylo na posouzení ministerstva. Dále odkázal na rozhodnutí Městského soudu v Praze (dále jen „MS“) ze dne 30. 3. 2022, č. j. 17 A 133/2020 - 43), na něž poukazovalo již prvostupňové rozhodnutí.
33. K odůvodnění veřejného zájmu žalovaný odkázal na stranu 8 a 9 prvostupňového rozhodnutí, kde jednotlivé veřejné zájmy ministerstvo popisuje a poměřuje nevýznamným veřejným zájmem na dalším průzkumu a případném využití ložiska vltavínů, který rovněž popsalo. Ministerstvo rovněž zdůvodnilo, proč posuzovalo každý nerost zvlášť, a to z důvodu společného řízení o žádostech. Uvedené bylo dle žalovaného nezbytné, neboť pokud by ministerstvo dospělo k závěru, že veřejný zájem na těžbě vltavínů převáží ostatní veřejné zájmy, pak by se neuplatnila argumentace o přednostním průzkumu prvků vzácných zemin v dobývacím prostoru a na sousedícím ložisku. Skutečnost, že vláda připravuje novelu horního zákona, podle níž má být šterkopísek kritickou surovinou, nemohla mít v době rozhodování ministerstva vliv. Konstatoval, že ministerstvo přítomnost prvků vzácných zemin nevyloučilo ani nezpochybnilo. Pokud lze ale ověřit jejich výskyt v místě, kde již těžba probíhá a kde byly zjištěny první indicie o přítomnosti těchto prvků, je nutno postupovat dle § 31 odst. 3 horního zákona, který tento postup ostatně nařizuje, a upřesnit znalosti o množství a kvalitě zásob a zabezpečit v nezbytném předstihu další průzkum ložiska v hranicích dobývacího prostoru.
34. Dle žalovaného nebyla porušena zásada volného hodnocení důkazů, neboť podklady nebyly pro ministerstvo závazné. Ministerstvo je tak mělo hodnotit podle vlastní úvahy a pečlivě přihlížet ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Ministerstvo postupovalo v souladu s touto zásadou a hodnotilo nejen všechny podklady a důkazy, které byly součástí spisu, ale i další skutečnosti, které jsou mu známy z úřední činnosti nebo vycházelo z judikatury, kterou citovalo.
35. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

36. Soud jednal o žalobě postupem podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Důkazy navržené žalobcem jsou součástí spisového materiálu, ze kterého soud při přezkumu vždy vychází, jejich provedení by tedy bylo nadbytečné.
37. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

38. S ohledem na zásadu hospodárnosti řízení se soud nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí (a současně prvostupňového rozhodnutí), byť ji žalobce uplatnil až ve *druhém žalobním bodě* (a souvztažně i v dalších žalobních bodech). Její důvodnost by totiž mohla vést ke zrušení žalobou napadených rozhodnutí bez dalšího.
39. Předně soud uvádí, že se nepřezkoumatelností rozhodnutí musí zabývat z moci úřední (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř.), vadou tohoto žalobního bodu proto nemohla být strohost žalobní argumentace. Soud dále uvádí, že tvrzená nepřezkoumatelnost obou rozhodnutí úzce souvisí s ostatními žalobními body uplatněnými žalobcem; v rámci posouzení této námítky se tak soud zabývá i věcí samou. V podrobnostech se soud k dalším žalobním námitkám vyjadřuje níže, neboť tyto brojí proti posouzení v dílčím rozsahu.
40. Obecně platí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 – 63; Nejvyšší správní soud dále jen „NSS“), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (srovnej rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srovnej rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Aby rozhodnutí nebylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů postačuje, aby námitky byly vypořádány i implicitně (srovnej rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 – 64).
41. Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a – v případě rozhodování o relativně neurčité sankci – jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši. Z odůvodnění správního rozhodnutí tedy musí jednoznačně vyplývat, že se správní orgán posuzovanou věcí zabýval, neopomenul žádné účastnické námitky a přihlédl i k námitkám strany druhé. Užité argumenty a závěry správního orgánu nesmí vzbudit pochybnosti o jeho nezávislosti a odbornosti. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle.
42. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je přitom zásadně založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody (In: ŠEBEK, Petr. § 76 [Rozhodování bez nařízení jednání]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.).
43. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně bylo ve věci rozhodnuto, případně jehož výrok je vnitřně rozporný, nebo kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení

a kdo byl rozhodnutím zavázán (In: ŠEBEK, Petr. § 76 [Rozhodování bez nařízení jednání]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.). Rozhodnutí může být nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost i tehdy, není-li nesrozumitelností zatížen samotný výrok (tedy nejsou pochybnosti, o čem a jak správní orgán rozhodl), ale odůvodnění rozhodnutí. Takový případ nastane tehdy, je-li rozhodnutí stíženo formulační nesrozumitelností do té míry, že nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech rozhodnutí (srovnej rozsudek NSS č. j. 7 A 547/2002 - 24).

44. K náležitostem identifikace veřejného zájmu (byť ve vztahu § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny) NSS konstatoval, že „*veřejný zájem (...) musí být výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti a musí být přesvědčivě odlišen od zájmu soukromého či kolektivního*“ (srovnej rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 As 65/2012-163).
45. V posuzovaném případě správní orgány (již) v prvostupňovém rozhodnutí veřejné zájmy řádně identifikovaly (srovnej strana 8 předposlední odstavec až strana 11 prvostupňového rozhodnutí). Rovněž je zjevné, jak konkrétní veřejné zájmy zhodnotily (příkladmo poslední odstavec na straně 10 žalobou napadeného rozhodnutí), a proč daný veřejný zájem nemůže převážit nad jiným (zejména odstavce 4 až 8 na straně 11 prvostupňového rozhodnutí). Nelze tak souhlasit s tvrzením žalobce, že by poměrování veřejných zájmů bylo omezeno na paušální a blíže neodůvodněné teze o ochraně původních míst vltavínů, přírody a krajiny, zdrojů pitné vody a na dalším rozvoji obce, aniž by se správní orgán jakkoliv zabýval konkrétním dotčením jednotlivých složek životního prostředí a dalších odkazovaných zájmů požadovaným průzkumem a zjistil skutečný rozsah tohoto dotčení.
46. V prvostupňovém rozhodnutí (jak je správně poukázáno v žalobou napadeném rozhodnutí) je jednoznačně uvedeno (strana 10), že je speciální zájem na zkoumání ložisek kritických vyhrazených nerostů, avšak s ohledem na to, že průzkumná území Nesměň I a Nesměň II navazují na dobývací prostor Ločenice, kdy z analýzy vzorků jemných písků a odpadních jílových kalů odebraných v tomto prostoru žalobce vycházel, mělo být primárně postupováno podle § 31 odst. 2 horního zákona, a měla být chráněna nedotčená území. Správní orgány také vysvětlily, proč bylo možné očekávat podobné složení suroviny v průzkumných územích. Z uvedeného vyplývá, proč nepřevážil zájem na vyhledávání a zkoumání ložisek kritických vyhrazených nerostů a vzácných zemín jako strategických surovin. Je tak zjevné, že správní orgány řádně vážily existenci veřejného zájmu na vyhledávání a průzkumu vyjmenovaných nerostů a surovin se skutečným, konkurujícím, veřejným zájmem.
47. Soud nemohl přisvědčit ani tvrzení žalobce o absenci vysvětlení, co znamená pojem dalšího rozvoje části obce Ločenice. Prvostupňové rozhodnutí (od jehož závěrů žalovaný neshledal důvodu se odchýlit) přitom na straně 9 v odstavci 4 a 5 uvádí, že průzkumná území Nesměň I a II byla navrhována v části, která propojovala jednotlivá sídla a obce, a že se z části nacházela v bezprostřední blízkosti zastavěného území obce na ploše vymezené územním plánem jako plochy přestavby pro výrobu a sklady a zemědělské plochy, vymezené výhledově pro výrobu a sklady.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

48. Nedůvodná je i námitka, že obě rozhodnutí apriori vylučovala či zpochybňovala přítomnost kritických vyhrazených nerostů. Byla to právě možnost jejich nalezení, která vedla k jejich závěru, aby byla existence kritických vyhrazených nerostů blíže potvrzena zkoumáním v již stanoveném dobývacím prostoru, který se nachází v paleokorytě stejného toku (strana 11 prvostupňového rozhodnutí).
49. Odkaz žalobce na rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2022, sp. zn. 4 As 38/2022, soud proto nepovažuje za relevantní pro nyní projednávanou věc, neboť (jak uvedeno výše) správní orgány veřejné zájmy identifikovaly a přezkoumatelným způsobem posoudily.
50. Námitka není důvodná.
51. K námitce nezákonnosti usnesení poznamenaného do spisu ze dne 13. 9. 2022, č. j. MZP/2022/510/1157 (nezákonnost spojení řízení; *první žalobní bod*) soud poukazuje na § 140 odst. 1 správního řádu, dle kterého správní orgán může na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením spojit různá řízení, k nimž je příslušný, pokud se týkají téhož předmětu řízení nebo spolu jinak věcně souvisejí anebo se týkají týchž účastníků, nebrání-li tomu povaha věci, účel řízení anebo ochrana práv nebo oprávněných zájmů účastníků. Spojit řízení lze i v průběhu řízení za předpokladu, že tím nevznikne nebezpečí újmy některému z účastníků.
52. Podle § 140 odst. 2 téhož zákona správní orgán vede společné řízení i o společné žádosti více žadatelů nebo o společné žádosti týkající se téhož předmětu řízení nebo jiných věcně souvisejících otázek. Společné řízení zahrnuje i vydání podmiňujícího úkonu, k němuž je správní orgán příslušný.
53. Žalovaný k tomu v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, z jakého důvodu ministerstvo přistoupilo spojení věcí dle § 140 správního řádu, námitkou se zabýval velmi podrobně a komplexně a soud na jeho odůvodnění v tomto rozsahu odkazuje (strana 4 až 6). Důvody spojení žádostí ostatně rovněž podrobně rozvedlo již samo ministerstvo v prvostupňovém rozhodnutí (strana 5 až 6), kdy žalobci vysvětlilo, proč nevešlo na jeho nesouhlas se spojením a to i s poukazem na judikaturu správních soudů, z níž citovalo.
54. Soud považuje závěry obou správních orgánů za daného skutkového stavu za souladné se zákonem a uzavírá, že v daném případě bylo k rozhodování o všech žádostech příslušné ministerstvo. Pro postup podle § 145 odst. 2 správního řádu nebyly splněny podmínky, a jiný postup než podle § 140 odst. 1 téhož zákona nebyl opodstatněný, neboť předmětem průzkumu byl stejný výhradní nerost a plocha průzkumného území MOLDAVITE zasahovala do průzkumných území Nesměň I a II. S ohledem na zásadu efektivity a hospodárnosti správního řízení účelné, aby o žádostech bylo rozhodnuto společně. Není rozhodné, že žalobce žádal stanovení průzkumného území pro vyhledávání ložiska vyhrazeného nerostu vltavínu a prvků vzácných zemin včetně yttria a doprovodného nerostu šterkopísku, a že společnost MOLDAVITE žádala toliko o stanovení průzkumných území pro vyhledávání a průzkum vyhrazeného nerostu vltavínu na dobu tří let. Plocha průzkumných území prolínala, přičemž se fakticky týkalo téže věci (stanovení průzkumného území). Podmínky pro společné posouzení všech žádostí dle § 140 odst. 1 správního řádu tak byly splněny. Pro úplnost soud dodává, že k obdobným závěrům dospěl

zdejší soud i ve věci sp. zn. 17 A 133/2020, na niž ministerstvo ostatně v odůvodnění svého rozhodnutí na podporu svých závěrů odkazovalo (str. 5).

55. Námitka není důvodná.

56. K námitce nesprávného hodnocení veřejných zájmů (*třetí žalobní bod*):

57. Podle § 4a odst. 6 geologického zákona ministerstvo žádost o stanovení průzkumného území dále zamítne zejména v případě, že průzkum je v rozporu se státní surovinovou politikou, státní politikou životního prostředí, zájmy obrany státu, zahraničními závazky státu nebo pokud další veřejný zájem převýší zájem na dalším průzkumu a následném využití výhradního ložiska.

58. Ustanovení § 4a odst. 6 geologického zákona tak umožňuje správnímu orgánu určitý prostor pro správní úvahu. Zde soud připomíná, že v případě soudního přezkumu správního uvážení správní soud nenahrazuje správní orgán v jeho odborné kompetenci a nemůže nahradit jeho správní uvážení svým vlastním, ale posuzuje, zda nedošlo ke zneužití či vybočení z mezí správního uvážení a zda se správní orgán dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem (srovnej rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 As 155/2015-35). Není v pravomoci soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení soudcovské uvážení a sám rozhodl podle svého přesvědčení. Úkolem soudu je pouze posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav, a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem (srov. *rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46, publ. pod č. 416/2004 Sb. NSS, ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000 - 62, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS, či ze dne 9. 2. 2005, č. j. 5 A 131/2001 - 86, publ. pod č. 1171/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 9. 5. 2018, č. j. 7 As 142/2018-23*)

59. V daném případě soud neshledal, že by správní orgán překročil meze správního uvážení, či je zneužil. Prvostupňové i napadené rozhodnutí obsahují správní úvahu řádně konstruovanou, logickou a odůvodněnou skutkovými zjištěními a podklady pro rozhodnutí ve věci (stanovisko Krajského úřadu Jihočeského kraje, odbor životního prostředí, zemědělství a lesnictví ze dne 20. 6. 2022, stanovisko Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského ze dne 15. 6. 2022 a ze dne 23. 6. 2022, stanovisko MPO ze dne 12. 7. 2022, stanovisko Městského úřadu Trhové Sviny, odboru životního prostředí ze dne 28. 6. 2022, stanovisko OZŘ-Obce Ločenice ze dne 1. 7. 2022 ve znění pozdějších vyjádření, a expertní vyjádření ČGS doručené ministerstvu dne 28. 7. 2022). To se podává zejména ze str. 8 až 12 rozhodnutí ministerstva a strany 6 až 12 rozhodnutí žalovaného. Z odůvodnění obou rozhodnutí je patrné, že správní orgány měly pro svá rozhodnutí dostatek relevantních pokladů a je rovněž zřejmé, jak byly hodnoceny. Soud na tomto místě připomíná stanovisko žalovaného, že pro případ, že by veřejný zájem na těžbě vltavínů převážil ostatní veřejné zájmy, neuplatnila by se argumentace o přednostním průzkumu prvků vzácných zemin v dobývacím prostoru a na sousedícím ložisku. Jak vyplývá i z prvostupňového rozhodnutí, zájem na vyhledávání kritických surovin zcela určitě převažuje nad zájmem na vyhledávání ložisek vltavínu.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

60. Je přitom logické, že tyto veřejné zájmy a jejich konflikt s jinými veřejnými zájmy bude posuzován odlišným způsobem. Je to právě toto individuální posuzování zájmů na vyhledávání a průzkumu předmětných nerostů, které umožňuje následně učinit komplexní závěr. To přesto, že podstatou záměru žalobce bylo současné vyhledávání a zkoumání všech tří nerostů.
61. Ministerstvo a žalovaný náležitě argumentovali i stran toho, proč nebyl hodnocen veřejný zájem na průzkumu a vyhledávání nerostu štěrkopísku. Správní orgán je vázán platnými právními předpisy, tedy může a musí rozhodovat pouze v souladu se zákonem (§ 2 odst. 1 správního řádu). Proto nemohla být při rozhodování o žádosti žalobce v potaz projednávanou novelu HZ. To ostatně ministerstvo uvedlo v prvostupňovém rozhodnutí a soud k tomu nemá co dodat.
62. Jen z odlišného názoru žalobce nelze vyvodit, že by byla správní úvaha aplikována v rozporu se zákonem.
63. Námitka není důvodná.
64. K námitce porušení zásady legitimního očekávání (*čtvrtý žalobní bod*):
65. Předně soud uvádí, že geologický zákon ani správní řád pro řízení o žádosti žalobce nezakotvuje tzv. zásadu priority, která se uplatní, resp. uplatňovala v zásadě v řízeních souvisejících s katastrem nemovitostí (srovnej např. ŠUSTROVÁ, Daniela. 3. Zásada priority (zásada pořadí). In: ŠUSTROVÁ, Daniela. Katastr nemovitostí z hlediska praxe a judikatury. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 11.). Nejednalo se přitom ani o řízení s předstihem žádosti ve smyslu § 145 správního řádu (což žalobce ani netvrdil), neboť geologický zákon tento typ řízení neupravuje, resp. neumožňuje. Zásada legitimního očekávání souvisí s předvídatelností, a to jak procesního postupu, tak i následně přijatého řešení. Jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. II. ÚS 487/03, ke znakům právního státu a mezi jeho základní hodnoty patří neoddělitelně princip právní jistoty, jehož neopominutelným komponentem je nejen předvídatelnost práva, nýbrž i legitimní předvídatelnost postupu orgánu veřejné moci v souladu s právem a zákonem stanovenými požadavky. Pokud žalobce namítá porušení zásady legitimního očekávání, muselo by být prokázáno, že ministerstvo v obdobných případech rozhodovalo vždy pouze o nejdříve podané žádosti. Tomu svědčí shora již uvedený § 2 odst. 4 správního řádu, z něhož vyplývá povinnost správních orgánů rozhodovat ve skutkově shodných nebo podobných případech tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly. V projednávané věci ale nebylo zjištěno, ostatně ani žalobcem tvrzeno a prokázáno, že by ministerstvo v obdobných případech rozhodovalo vždy pouze o nejdříve podané žádosti. K porušení zásady legitimního očekávání tak nedošlo.
66. Námitka není důvodná.
67. K námitce *pátého žalobního bodu*:
68. Soud neshledal, že by žalobou napadené a prvostupňové rozhodnutí apriori vylučovala či zpochybňovala přítomnost kritických vyhrazených nerostů. Je tomu právě naopak, neboť se z obou rozhodnutí podává, že je jejich existence v navrhovaných průzkumných územích

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

možná s tím, že jejich existenci lze ale prokázat méně invazivním způsobem (viz výše). Lze souhlasit, že předmětem řízení bylo stanovení průzkumného území lokality, která prozkoumána nebyla, a že na základě průzkumu mohla být vydána další rozhodnutí o využití či nevyužití území v souladu s veřejnými zájmy. To ministerstvo a žalovaný ani nevyvracejí ani nepopírají. Veřejné zájmy, pro které nebylo možné za daného skutkového stavu žádosti žalobce vyhovět, ale oba správní orgány řádně identifikovaly a posuzovaly (viz odůvodnění ke čtvrtému žalobnímu bodu). Neobstojí ani dílčí žalobní tvrzení o tom, že ministerstvo překročilo rámec předmětu řízení. Ministerstvo žádosti posuzovalo ve vztahu ke stanovení průzkumného území lokality, která prozkoumána nebyla, a toho se žalobce domáhal. Nesouhlas žalobce se závěry tohoto posouzení sám o sobě nemůže být důvodem vyslovení nezákonnosti rozhodnutí. Nezákonnost posouzení věci samé soud neshledal, jak již bylo uvedeno výše.

69. Námitka není důvodná.

70. K námitce porušení zásady volného hodnocení důkazů (*šestý žalobní bod*):

71. Podle § 50 odst. 4 správního řádu *pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*

72. Podle odborné literatury *pokud zákon stanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, zásada volného hodnocení důkazů se neuplatní a správní orgán musí tento podklad respektovat* (In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 50 [Opatřování a hodnocení podkladů]. In: JEMELKA, Luboš, PONDĚLÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 379, marg. č. 38.).

73. Podle stanoviska soudu nebyla zásada volného hodnocení důkazů porušena. Žádný z podkladů nebyl závazným podkladem a z obou rozhodnutí je jednoznačně zřejmé, jaká zjištění byla ze stanovisek orgánů státní správy, ČGS a osoby zúčastněné na řízení správními orgány zjištěna, a jak je správní orgány hodnotily. Soud zdůrazňuje, že důvodem zamítnutí žádosti žalobce nebylo, že by stanoviska vyznívala pro žalobce negativně, ale výsledek hodnocení těchto stanovisek v kontextu skutkového stavu věci, tedy, že existuje převažující veřejný zájem nad zájmem těžby předmětných nerostů.

74. Závěry z písemných podkladů přitom v prvostupňovém a žalobou napadeném rozhodnutí nebyly přehlíženy, jak se nesprávně domnívá žalobce. V souladu s § 68 odst. 3 správního řádu jsou v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedeny podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se ministerstvo řídilo při jejich hodnocení, a rovněž informace o tom, jak se vypořádalo s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Na závěrech hodnocení podkladů pro rozhodnutí nemohlo mít vliv žalobcem v doplnění rozkladu předložené Odborné vyjádření Ing. P. B., které polemizovalo se závěry rozhodnutí ministerstva. Žalovaný argumentací žalobce uvedenou v doplnění rozkladu zabýval a opakovaně vysvětlil, že svou úvahu oba správní orgány neopíraly limitní obsah REO a pokud byla zpochybňovaná koncentrace REO (směsných oxidů vzácných zemin) v rozhodnutí ministerstva uvedena, je pouze citací expertního posouzení ČGS a ministerstvo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

s ní dále nepracovalo. Z expertního posouzení ČGS přitom ministerstvo vycházelo (str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí). A soud stanovisku žalovaného plně přisvědčuje.

75. Námitka není důvodná.

V. Závěr

76. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. .

77. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

78. Osobě zúčastněné na řízení soud ničeho neuložil, náklady řízení jí proto podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. srpna 2024

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu